

lesarabrøv**Ger tína skyldu — og krev so tín rætt!**

Sum limur í Føroya Javnaðarflokki fari eg at minna á, at hesi orð eru borin fram fyri øllum Føroya fólki.

Tey eru sonn, tey eru stórfin, og tey góvu mót til framyvir at trúgva upp á at nú fór broyting at koma í, og henda uppförðan var við til at bera okkara flokk fram til tað, hann bleiv tann 17/11-90.

Nú, 4½ mánaða seinni, er stóðan hjá fólki bara versnað, ikki so lítið, vit eru var við kapitalistanna sviðandi svørð, og helst vera tað bankarnir, sum fara at stýra meira opinlyst og gera landsins næstu figgjarlóg, tað er tann monetaristiskisi risin, sum alt demokrati má lúta fyri, sum nøkur av okkara fólki hava livgað við sin barm, sum nú fer at visa sínar dygdir.

Og ein spyr seg sjálfan, — hvar setti tú tín kross til valið 17/11-90, — nei, tú er farin at ivast, sum alt bleiv borið í bandi.

Orðini: Tað ber til — var tað ein dreymur ella ein hvørvisjón?

Ætlanirnar — bóru tær als — ikki til!

Tað skal eingin loyna vera, so var eg vorðin illa við valkveldið, tá menn fóru at tosa um samgongu, og hómaði mær eina mynd, sum mær als ikki likti, so væntaði eg mær ikki, við hesum útsiktum sum tá komu til

sjóndar, at tað fór — at bera til, í samstarvi við okkara so avgjørt størstu mótpolar hvat hugsjón og grundarsjónarmið viðvikja politiskt.

Fólkið ger framhaldandi sínar skyldur.

Og fólkið, krevur nú, eisini sín rætt.

Og vita skulu tit, landsins kosnu menn, at tann peningur, sum tit nú fara út at lána uttanlands, ikki bert skal nýtast til at gjalda lönir til tykkum sjálvar og tann partin av fólkinum, sum er so heppin at vera fast lønt og í lönandi arbeiði, og eventueli sáttmálatryggjað við hækking av lán og Færøtillæg, sum nógvir feroyingar fáa, umframt sína lön, fyri at búgva í sínum eigna móðurlandi.

Men, at ein stórtur partur av hesum láni verður brúktur til eina skipan fyri øll tey fólk, sum nú eru arbeiðsleys, grundað av illa røktaðu umsiting landsins og miseydnadum stórkapitalistiskum spekulantum, (og sum framvegis halda seg fram at), fyri uttan tey, sum eins og politisk flóttafólk eru rýmd av landinum, grundað av at als einki hevur borið til hjá tykkum enn.

Føroya fólk, fólkavaldu umboð, sum manna okkara aldagamlu lögting, mugu seta sum eina treyt fyri, at landsstýrið fær lov

at taka lánið heim til Føroya, og at krevja av landsstýrinum at skipast skal so fyrri, at ein stórtur partur av hesum láni verður nýttur til eina skipan fyri arbeiðsloysisstuðul fyri tann partin av fólki okkara, sum nú eru uttan lönandi arbeiði.

Hesi stóri partur av tykkara veljarum, sum hava sett tykkum á lögting sum fólksins umboð, men sum nú grundað av okkara politikara ávum og tykkara manglandi umtanka og skjótisloysi, eru so illa roynd nú.

Um politikarar enn kenna nakra ábyrgd, so tilgøðasigga teir nú, fólk sum eru uttan lönandi arbeiði — men sum framvegis ger sínar skyldur, — og sum nú krevur sín rætt, tann menniskja rætt, sum øll eiga, rættin til arbeiði liv ella deyð.

Um tit framvegis halda áfram við at nokta arbeiðsloysisstuðul og mistonkja veljarar tykkara fyri at misnýta eina slíka skipan, sum er vanlig í øllum framkomnum londum, ætla tit so at umhuga at seta landið Føroyar í undantaksstøðu!!

Onkur vil nú vera við, at ein skipan skal fáast í lag í januar 1992 um arbeiðsloysisstuðul. Er tað ein skemtisøga og kann tað slett ikki biðast eftir, tá so nógvar eru í akuttari støðu, sum politikararnir, um

skil er í, burdu havt sæð, við tí politikki, sum førður er.

Javnaðarflokkurin, sum er ein arbeiðaraflokkur, kann ikki lata sær lynda ta skomm, at man ikki megna tað, — øll onnur framkomin lond megnaðu fyrri nógvarum árum síðan, serstakliga tá ein hugsar um alt annað landið hevur flottað sær við, megnað sum stór lond ikki meta seg hava ráð til.

Men nú má javnaðarflokkurin megna at skilja ta støðu, sum Føroya fólk nú er í, at hetta ikki kann halda fram.

Nú forhandlingarnar imillum fakfeløgini og arbeiðsgevarar skulu byrja.

So er tað nú, farast skal til verka við at fáa eina skipan um arbeiðsloysisstuðul skal takast við í samráðingunum sum ein høvuðstáttur í samráðingunum, og at landsstýrið má vera við í hesum samráðingum.

Eitt er vist, og tað er, at tit kunnu takka tykkara Skapara fyrri, at feroyingar eru eitt so tolið og langmóðugt fólk og tað ikki liggur til feroyingin at gera revolution, sum tey gera í øðrum londum, tá fólkið kennir seg dikterað og kúgað.

Juliana V.

Jóannes Eidesgaard, landsstýrismaður, setir »Krabbamein 91« leygardagin kl. 14.05.

Krabbameinsdagur í Norðurlandahúsinum

Sjúklingar og vinir tosa opið um krabbamein.

Bæði hjá frískum og sjúkum kann vera trupult at prátta opið um krabbamein.

Krabbamein er eitt orð, sum skurrar ræðandi í flestu oyrum. Í slatrinum er hetta orðið Krabbamein tað sama sum at lýsa deyðadóm yvir tey raktu.

Føroyafelag imóti krabbameini vil av øllum alvi vísa á, at krabbamein ikki longur er ein púra vissur deyðadómur. Fleiri og fleiri sjúklingar koma undan.

Á einum krabbameinsdegi í Norðurlandahúsinum leygardagin 6. apríl fer Føroyafelag imóti Krabbameini at leggja doyn á, at fáa bæði sjúklingar, avvarðandi og gestir at sleppa loyndartosinum og heldur tosa opið um hesa sjúkuna, sum als ikki longur er nakar deyðadómur. Kortini er eingin ivi um, at tey, sum verða sjúk og hini, skulu taka krabbamein í álvara.

Hjá summum sjúklingum broytist allur gerandisdagurin, familjulívið, arbeiðsmøguleikar og framtíðin.

Føroyafelag imóti Krabbameini vil á krabbameinsdegnum upplýsa, leiðbeina og hjálpa, so at bæði sjúklingar, vinir, familja og arbeiðsfelagar eru við, so lívið ikki broytist skeivan veg til eitt ólivandi dapurt liv.

Á krabbameinsdegnum 6. apríl verður framsýning, fyrilestrar, tónleikur og høvi

hjá fólki, sum antin kenna sjúkuna ella sjálvi eru rakt, at hitta onnur, sum hava somu spurningar og tankar at dragast við.

Danski serfrøðingurin Eivind Thorling dr.med. fer at halda fyrilestur um Krabbamein og orsökina til krabbamein. Sverri Egholm og M.C. Restorff standa fyrri tí meira fólksliga partinum við ávikavist upplestri og sangi og tónleiki.

Ein, sum hevur kent krabbamein á egnum livi, greiðir frá sínum royndum.

Jóannes Eidesgaard, landsstýrismaður, setir krabbameinsdagin í Norðurlandahúsinum klokkan 14.00.

Skráin er hendan: Frá kl. 10.00 og allan dagin stendur ein framsýning í forhøllini.

Kl. 14.00: J.N. Olsen bjóðar vælkominn vegna FFK.

Kl. 14.05: J. Eidesgaard, landsstýrismaður, setir Krabbamein 91

Kl. 14.15: Upplæstur, Sverri Egholm

Kl. 14.30: Bøgesvang, prestur, heldur fyrilestur.

Kl. 15.15: Steðgur. Høvi verður at fáa ein heilsugóðan bita.

Kl. 15.45: Sangur. M.C. Restorff og Co.

Kl. 16.00: Danski krabbameinsserfrøðingurin Dr. Thorling heldur fyrilestur.

Kl. 17.00: Aðalfundur felagsins.

Válka okkum ikki

Sosíalurin seinasta mikudag ger í oddagreinini viðmerkingar til grein hjá »Simuni« í páskablaðnum hjá 14. September.

Okkurt kundi altið verið skrivað øðrvísi, eisini hjá Simuni, serliga brot hansara um lögmann okkara Atla Dam, men fyrri tí

kann eg sum tjóðveldismaður ikki annað enn mótmæla triðja brotinum í oddagrein Sosíalins: »Hetta so eyðkenda fyrri tjóðveldisflokkinn at válka sær í vanlukkunum hjá øðrum, roknaðu vit tó við, at 14. andi fór at lata liggja til eftir páskir...

Sum tjóðveldismaður mótmæli eg, at øll tjóðveldisfólk verða lögð undir at taka undir við teimum ólíkindum ella óhepnun orðingunum, ið, treyðugt so, eisini koma fyrri í okkara blað — uttan mun til um hetta er í tilfari blaðfólksins, ella sum í hesum

førinum, í innsendari grein.

Vit tjóðveldisfólk válka okkum avgjørt ikki í vanlukkunum hjá øðrum.

Tjóðveldismaður

Bátur til sølu

Sera vælhildin Scania Plast 28 til sølu um hóskaði boð fæst, móguliga í býti við minni bát. Figging kann útvegast.

Tlf. 71750 ella 72198

Tit ringja

— vit skriva

Ringið telefon

11820

